

Hotărârea Curții

în cauza C-108/26 RX | D (Decizie de gestionare a traficului aerian)

Comunicat de presă nr. 144/26

Luxemburg, 8 octombrie 2026

Zbor întârziat: o decizie de gestionare a traficului aerian nu constituie, prin ea însăși, o împrejurare excepțională care să îi permită operatorului de transport să se sustragă de la obligația sa de compensare a pasagerului

Pentru prima dată, Curtea de Justiție anulează o hotărâre preliminară a Tribunalului, apreciind că interpretarea reținută în aceasta aduce atingere unității și coerenței dreptului Uniunii

În iulie 2023, o pasageră urma să călătorească de la Izmir (Turcia) la Varșovia (Polonia). Zborul său a sosit cu o întârziere de peste trei ore. Aeronava utilizată efectuase anterior un alt zbor între Katowice (Polonia) și Izmir și fusese, la rândul său, întârziată ca urmare a unei decizii de gestionare a traficului aerian. Această decizie era legată de restricțiile din spațiul aerian al Ungariei și al României, instituite din cauza unor condiții meteorologice nefavorabile. În plus, după sosirea aeronavei la Izmir s-a constatat o defecțiune tehnică, iar repararea acesteia a durat mai mult de două ore.

Pasagera și-a cedat dreptul la compensație unei societăți specializate, iar aceasta solicită transportatorului aerian o compensație de 400 de euro.

Instanța poloneză sesizată cu acest litigiu constată că, dacă timpul pierdut legat de gestionarea traficului aerian ar fi dedus din întârzierea totală, zborul de la Izmir la Varșovia ar fi sosit cu o întârziere mai mică de trei ore, astfel încât pasagera nu ar avea dreptul la compensație. Această instanță urmărește, așadar, să afle în ce condiții o decizie de gestionare a acestui trafic poate constitui o „împrejurare excepțională” în sensul dreptului Uniunii¹, care să îl exonereze pe operatorul de transport de obligația de a plăti compensația.

În hotărârea sa din 21 ianuarie 2026², Tribunalul Uniunii Europene³ a răspuns că o astfel de decizie nu este inerentă exercitării normale a activității unui operator de transport aerian și că, în principiu, aceasta scapă de sub controlul efectiv al operatorului de transport, independent de motivele care au stat la baza ei, cu excepția cazului în care acesta a contribuit la adoptarea acestei decizii. Potrivit Tribunalului, ceea ce este determinant este decizia în sine, iar nu motivul acesteia, în măsura în care ea este cea care afectează în mod extern desfășurarea zborului. În consecință, Tribunalul a considerat că o astfel de decizie poate constitui o „împrejurare excepțională” chiar și atunci când, în sine, nu a provocat o întârziere de cel puțin trei ore.

La propunerea primului avocat general, Curtea de Justiție a decis să reexamineze în parte⁴ hotărârea Tribunalului din cauza unui risc grav pentru unitatea sau coerența dreptului Uniunii.

În hotărârea sa de astăzi, Curtea constată că interpretarea reținută de Tribunal aduce efectiv atingere unității și coerenței dreptului Uniunii. În consecință, Curtea anulează hotărârea Tribunalului în măsura în care aceasta a făcut obiectul reexaminării.

Curtea consideră că **nu orice decizie de gestionare a traficului poate, prin ea însăși, să fie calificată drept „împrejurare excepțională”**. Operatorii de transport aerian se confruntă în mod necesar, în mod obișnuit și regulat, cu decizii de gestionare a traficului aerian în exercitarea activității lor. Pentru a stabili existența unor „împrejurări excepționale”, **este necesar să se identifice evenimentul care a condus la adoptarea deciziei de gestionare a traficului aerian** și să se verifice, de la caz la caz, dacă acest eveniment nu este, prin natura sau originea sa, inerent exercitării normale a activității operatorului de transport și scapă de sub controlul efectiv al acestuia.

Prin urmare, **nu este suficient ca un operator de transport să invoce decizia în cauză pentru a fi exonerat de obligația sa de compensare. El trebuie să demonstreze că decizia respectivă a fost luată din cauza unei împrejurări care are ea însăși un caracter excepțional.**

Înlocuind răspunsul Tribunalului cu propriul răspuns, Curtea reamintește că, în speță, decizia de gestionare a traficului aerian a fost luată din cauza unor restricții în spațiul aerian maghiar și român, instituite ca urmare a unor condiții meteorologice nefavorabile. **Astfel de condiții pot constitui împrejurări excepționale atunci când sunt de o asemenea gravitate încât împiedică efectuarea zborului în cauză în condiții de siguranță și în conformitate cu programul prevăzut inițial.** Astfel, într-o asemenea situație, ele nu sunt inerente desfășurării normale a activității operatorului de transport aerian și scapă de sub controlul său efectiv. Revine instanței naționale sarcina de a verifica dacă acesta a fost într-adevăr situația în speță.

În plus, Curtea arată că un eveniment poate constitui o „împrejurare excepțională” chiar dacă, în sine, nu a cauzat o întârziere a zborului de cel puțin trei ore. Atunci când întârzierea la sosire rezultă atât dintr-un astfel de eveniment, cât și dintr-o altă împrejurare, este necesar să se deducă din întârzierea totală durata imputabilă împrejurării excepționale, pentru a stabili dacă pasagerul are dreptul la compensație.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau cu privire la validitatea unui act al Uniunii.

Tribunalul este competent să soluționeze cererile de decizie preliminară care privesc exclusiv 1) sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA), 2) accizele, 3) Codul vamal, 4) clasificarea tarifară a mărfurilor în Nomenclatura combinată, 5) compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare sau a întârzierii ori a anulării serviciilor de transport sau 6) schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră. Curtea de Justiție este competentă să soluționeze toate celelalte cereri de decizie preliminară.

Deciziile preliminare ale Tribunalului pot, în mod excepțional, să fie reexamine de Curte, la propunerea primului avocat general, în cazul unui risc grav pentru unitatea sau coerența dreptului Uniunii. În absența unei astfel de propuneri – în termen de o lună de la decizia Tribunalului – aceasta va deveni definitivă. În schimb, în cazul în care primul avocat general propune o reexaminare, va fi necesar să se aștepte rezultatul procedurii în fața Curții pentru ca decizia Tribunalului să devină definitivă sau pentru ca decizia Curții să o înlocuiască.

Nici Curtea, nici Tribunalul nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții sau a Tribunalului. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care ar fi sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție. Prezentarea situației de fapt și a cadrului juridic se referă la data faptelor și are la bază dosarul cauzei.

[Textul integral și, dacă este cazul, rezumatul](#) hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Curia Web TV](#)” precum și pe „[European Broadcasting Service](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Rămâneți conectați!

¹ Articolul 5 alineatul (3) din [Regulamentul \(CE\) nr. 261/2004](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor.

² Hotărârea din 21 ianuarie 2026, D (Decizie de gestionare a traficului aerian), [T-134/25](#).

³ Începând cu 1 octombrie 2024, Tribunalul este competent să soluționeze cereri de decizie preliminară care țin de șase domenii specifice, printre care se numără compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare sau a întârzierii ori a anulării serviciilor de transport (a se vedea, de asemenea, Comunicatul de presă nr. [125/24](#)).

⁴ Reexaminarea vizează exclusiv răspunsurile date de Tribunal la primele două din cele patru întrebări adresate de instanța națională. Nu este de competența Curții să înlocuiască cu răspunsul său răspunsurile la întrebările examinate de Tribunal care nu au făcut obiectul reexaminării.